

Szik szó

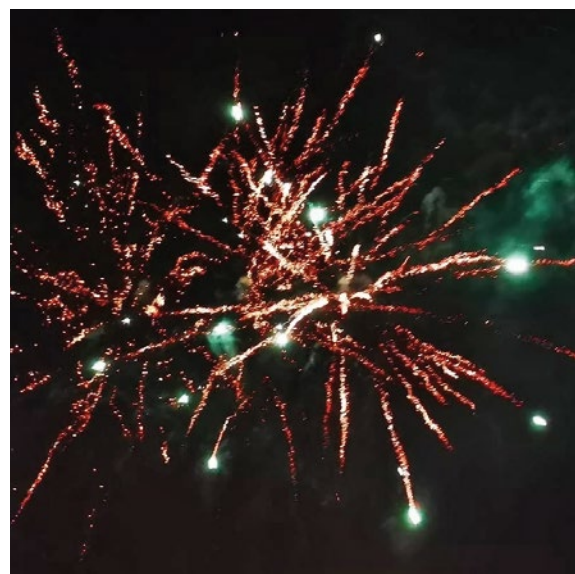

SZIKSZÓ VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2024. SZEPTEMBER

Nyáresti hangulatok

Sehr geehrte Damen und Herren!
Herzlichen Glückwunsch zum Geburtstag!
Дорогие господа!

Поздравляем вас с днём рождения!

Tisztelt Hölgyeim! Tisztelt Uraim! Kedves Vendégeink, kedves szikszóiak!

Szeretettel köszöntöm Önöket és köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat. Mi történt az imént? Miért hallottak tőlem németül és oroszul üdvözlő mondatot? Mi a mai nap egyik legfontosabb témája, üzenete? Mit jelent számunkra, magyarok számára az, hogy élt egy ember 1000 évvel ezelőtt, 1024-ben és alkotott valamit, ami nélkül talán ma nem is lennénk. Vagy lehetséges, hogy itt lennénk, de nélküle nem a mi szép anyanyelvünkön szólhatnék Önökhöz. Nélküle talán elvesztünk volna a germán-szláv tengerben.

Nélküle nem lennénk egy nyelvi-kulturális sziget a Kárpát-medencében. Nélküle nem használhatnánk azt a nyelvet, amelynek legszebb szavai Kosztolányi szerint a láng, gyöngy, anya, ősz, szűz, kard, csók, vér, szív, sír szavak. Az is nagy kérdés, hogy állnának-e templomok a főtéren vagy a város már részén. Lenne-e kereszténység e helyen, létezne-e Magyarország egyáltalán.

Szent István, születésnap, Szikszó

Az ismert, rövid, mindig elhangzó tények a következők:

„I. (Szent) István (születési nevén: Vajk, latinul: Sanctus Stephanus) (975 körül – 1038. augusztus 15.) az utolsó magyar fejedelem és az első magyar király. Géza fejedelem és Sarolt fejedelemasszony fia

fia, a keresztény magyar állam megeremtőjeként a magyar történelem egyik legkiemelkedőbb alakja.”

„1083. augusztus 20-án Szent László király a Nagyboldogasszony ünnepe utáni első vasárnap emeltette oltárra I. István király maradványait nyughelyén, a székesfehérvári Nagyboldogasszony-bazilikában, ami az akkori szokások szerint a szentté avatást jelentette.”

Kicsit álljunk meg, megállók én is. Az ember életében néha 10 év is úgy elrepül, hogy észre sem vesszük.

Máskor néhány perc is hosszú óráknak tűnik.

Én pedig, vagy remélem, hogy mi pedig közösen

végiggondoljuk, hogy Szent István megszületett közel 1050 éve, meghalt 986 éve, de már a szentté avatásától is eltelt 941 év.

Felfoghatatlan számok. A mai ünnep lényege éppen ezekben a felfoghatatlan számokban és az azóta eltelt időszak magyar történelmében rejlik. 2024-et írunk, 1024-ben István 50 év körüli férfi volt, aki ereje teljében dolgozott a magyar államért és kereszténységért.

Ma 2024-et írunk. 100 évvel korábban, 1924-ben Bethlen István miniszterelnök, 1824-ben I. Ferenc (Magyarország 50. királya), 1724-ben III. Károly, 1624-ben II. Ferdinánd, 1524-ben II. Lajos 1424-ben Luxemburgi Zsigmond, 1324-ben Károly Róbert, 1224-ben II. András, 1124-ben éppen II. István uralkodott, 100 évvel később követve az államalapító I. Istvánt.

Ki így, ki úgy, de 2024-hez képest ők, 100 évenként mindannyian részesei voltak az 1000 éves magyar állam történetének.

Szent István, születésnap, Szikszó

Ma István mellett Magyarország születésnapját is ünnepeljük. Minden születésnap fontos. A gyermekünké, a szüleinké, a családtagjainké, a szeretteinké. Legyen az bármikor az évben. A mai születésnap azonban egyedi és különleges. Ma nemcsak az ember, hanem az ország születését is ünnepeljük...

Kérem, engedjék meg, hogy egy sajátos szempontból, egy szimbolikus példán keresztül világítsam meg ennek jelentőségét: Az idei évben az ország születésnapja előtt néhány héttel méltó módon képviselték sportolóink a párizsi olimpián hazánkat. Ilyenkor alig van ember az országban, aki többé-kevésbé ne kö-

vetné figyelemmel az eseményeket. Lélegzet-visszafojtva néztük versenyzőinket, néztük azt a bizonyos időt, amit nem 1000 évben, hanem néha ezredmásodpercben mérünk.

Milyen szép is ez: 100 évvel ezelőtt 1924-ben és ma 2024-ben is Párizsban volt az olimpia. Akkor a világ országai között a 13. helyen, idén a 14. helyen végeztünk. 100 éve szinte csak európai ország volt az első 10-ben, idén az első 10 több mint fele Európán kívüli. Mi mégis ott vagyunk. Méltó módon tisztelegve elődeink előtt és méltó módon képviselve, ismertté és elismertté téve Magyarországot a világban.

Felemelő érzés volt magyarnak lenni, amikor nemes versengésben lehettünk büszkék honfitársainkra. Az idei, párizsi olimpián a magyar nyilaitól nem, de a magyar sportolók evezőitől, kardjaitól és karjaitól tarthattak méltán az ellenfelek.

Szent István, születésnap, Szikszó

Szikszó egyrészt már a honfoglalás, másrészt természetesen István korában is lakott település volt.

Az elmúlt években azonban fény derült arra, hogy Szikszó Sziget-pást nevű határrészében, a kisállomáson túl, a Vadász- és Bársónyos-patakok találkozásában középkori település állt.

A 13. században létrejött ún. Sziget falu több száz évig létezett, egy időben majdnem akkora volt, mint maga Szikszó, majd a 17. században a török portyák miatt végleg elnéptelenedett.

Intés ez számunkra is. A mi feladatunk, az átlagember feladata az, hogy megőrizze lakóhelyét. Ebben a munkában mindenkinek egyforma szerepe lehet, ha szeretne részt venni benne. Legyen akár asztalos, pék, pedagógus, gyári munkás, mezőgazdász, pap, rendőr, postás, orvos, vállalkozó vagy polgármester. Mindegy, mert mind egyek vagyunk.

Azért dolgozunk együtt mi 5500-an a képviselőtestülettel, hivatallal, intézményekkel, hogy megtartsuk és erősítsük a várost. Ezért épül bölcsőde, kültéri medence, piac, külterületi út, e-sport klub. Köszönöm mindenkinek, aki a fenti munkákban segítséget nyújt.

Már kora reggel ünnepre ébredt az egész város. A nemzeti színű zászlók és a település zászlói messziről hirdetik: Szikszó emlékezik és tiszteleg. A tisztelgést szemmel követi az Önköktől jobbra álló, kimért, határozott tekintetű szobron át István.

Talán meg tudunk felelni neki, talán a magunk módján hozzá tudunk járulni munkájának folytatásához és szándékaihoz. Hogyan? Minden apró kis cselekedettel. Az átlagember cselekedeteivel. Hazánk, nyelvünk, szokásaink megőrzésével és ápolásával, amelyek a biztonságunkat teremtik meg, gyökereinket jelentik és lelki erőt adnak a jövőhöz.

Ezért vagyok büszke és örülök annak, hogy a mi kisvárosunkban az ünnepi hétvégén si-

került hozzájárulni Szent István örökségéhez. Mivel? A magunk eszközeivel. Azzal, hogy a közösségünk péntektől máig részt vehetett könyvbemutató, filmteraszon, színházi előadáson, sportversenyen, most az ünnepségen, nemsokára pedig koncerten.

Hadd köszönjek el most az uszoda udvarán rövidesen fellépő zenekar néhány sorával:

„Veled együtt íródik a történetem
Hegyen-völgyön át, a délibábos ösvényeken
Több mint ezeréves történelem vezet oda
Ahol nincsen tenger, ámde van tengernyi csoda
Mindent látó falak, amin nem fogtak a golyók
Égigérő tölgyek, mindent átkaroló folyók

Ameddig a sok forrás vizet, addig a Nap fényt ad

Termést a föld, harmóniát a 4 évszak
Én csak azt ígérem, mindegy merre visz az élet
Bármerre is járok, mint egy fecske visszatérek
Minden hibád ellenére, mindig haza hozzád
Mert én így szeretlek, varázslatos Magyarország.”

Isten éltesse Önöket, Isten éltesse Szikszót,
Isten éltesse Magyarországot!

Sváb Antal polgármester ünnepi beszéde
2024. augusztus 20-án hangzott el
Szikszó Város főterén.

Könyvbemutató, de nem úgy, ahogy terveztük

Július 7-én vendégségben voltam Papp Feri, Dr. Papp Ferenc, Nemes P. Ferenc (nemespé) legendás teraszán. A nívódíjas szikszói író a tőle megszokott lebilincselő módon mesélt és beszéltük meg új kötetének, a Bajod ne essék című novelláskötetnek a könyvbemutatóját. Készültünk mindketten. Majd jött a hír, Feri július 24-én éjszaka végleg elaludt...

Sokk volt mindannyiunknak. Felesége, Kata erőt véve magán, azt javasolta, hogy Feri terveit – ha egész más módon is –, de valósítsuk meg. Neki is és nekem is voltak információim „nemespétől” arról,

miként szeretné az új kötetét Szikszón az olvasók figyelmébe ajánlani. Köszönet Gáspár Tibor színművész úrnak, a Róka Lánya együttesnek, hogy az író szándéka szerint itt voltak augusztus 16-án és a Bajod ne essék bemutatásra kerülhetett. Izgalmas olvasmány, mély mondani-
való, sok humor és fájdalom. Kérem, olvassák az elhunyt szikszói szerző, Nemes P. Ferenc kötetét, megéri.

Remélem, Te pedig látsz bennünket, mosolyogsz és töltesz még egy fröccsöt. Isten Veled, Feri!

Sváb Antal, polgármester

Szikszói iparosok

Szikszó a múltban

A Múltidézőben most a kisiparos réteg munkásságát szeretném bemutatni, hiszen nagyapám és dédapám is asztalos, illetve kerékgyártó mesterek voltak, gyermekkorom emlékei idéződnek fel bennem. Hozzászoktunk a szalagfűrész sivító hangjához, a fűrészpor illatához, a kalapáláshoz, ezek mind azt jelentették, hogy nagyapa már dolgozik. Az udvaron öles farönkök között játszottunk, a szín alatti műhelyben voltak gyalupadok, mindenféle furcsa szerszám, ahol ott sündörögtek a fiúunokák nagyapa körül, ellesték a fűrész-faragás fogásait, megismerkedtek a szerszámokkal, itt készítették maguknak kardot, puskát, géppisztolyt.

Szikszó a történelme során soha sem volt jelentős ipari központ. A kiegyezés előtt és után mezővárosi szerepkörrel rendelkezett. A Hernád völgyének közlekedési folyosójában fellendültek azon ágazatok, melyek a szőlő- és bortermeléssel, a szállítással, az átmenő forgalommal kapcsolatban álltak (pl.: kocsi- és kerékgyártás, patkolókovács, szíjgyártás, bogárnármesterség). A vásárosó településen sokféle szolgáltató ágazat is kialakult.

A kisipar a **középkori céhekből** alakult ki a XVIII. század végétől, s miután ezeket 1872-ben megszüntették, feladataikat a szakmánként szerveződő **iparos testületek** látták el. Az iparosnak készülő fiatal legényeket 12-14 évesen adták be a szülők inasnak a mester mellé 3-4 évre. Közben ipariskolába kellett járniuk, s ahol nem volt, akkor az úgynevezett vasárnapi iskolába. Szikszón 1882-ben említi a képviselőtestületi jegyzőkönyv az ipariskolát, mely 1944-ig létezett. Az inasok a vidéki falvakból is sokan érkeztek, a mester biztosított szállást és étkezést számukra. Nagyanyáink mindig emlegették, hogy a déli harangszóra 10-en ültek asztalhoz, mert a családtagokon kívül a segédek és a tanulók is velük érkeztek. Az inas elnevezést 1884 után hivatalosan **tanoncra** változtatták, de a szokás-jog alapján megmaradt a nép ajkán. Jogaikat és kötelezettségeiket részletesen szabályozták

a korabeli céhlevelek. Engedelmisséggel tartoztak a mesternek és a legénynek, tisztelettel viselkedtek a családtagokkal is. Szüleiknek fizetniük kellett a tanításért, és a tanoncnak minden feladatot el kellett végezni, amit rábíz-tak. Ebbe beletartozott a ház körüli jószágok ellátása vagy a földeken való munka. Az inas-évek alatt meg kellett tanulni a szerszámok nevét, a szaknyelvet, a munkafolyamatokat. A napi munkaidő lehetett akár 10-14 óra is.

A segédek (vagy legények) addig maradtak a mester műhelyében, ameddig az ipartestület előtt letették a mestervizsgát és esetleg saját műhelyt indítottak.

Hazánkban 1884-ben hozták létre az **ipartestületeket**, a szikszói járás Általános Ipartestülete 1885-ben alakult meg. Alapító elnöke: **Dely József** ácsmester, építési vállalkozó. Alapító tagok: **Berindza István** asztalosmester, **Gönczi János** ácsmester, aki 1935-ben töltötte be az elnöki címet. **Kocsis István** szücsmester vezetőségi tag volt. Elnökségi tag: **Székely Ferenc** cipésmester. Aelnök: **Vetula András** kötélgyártó. **Hegyi Sándor** kerékgyártó mester és temetkezési vállalkozó, **Szobonya József** kőműves, építési vállalkozó, valamint **Kónya Pál** asztalosmester előjárósági tagok voltak.

A mellékelt fénykép 1938-ban készíthetett az iparoskör udvarán. Nagyapámon kívül senkit nem ismertem a képen, viszont a Piskóti lá-

nyok, Judit és Erzsike nagyon sok információt osztott meg velem, hiszen a borozgató baráti társaság között a szüleik is ott vannak. Bal oldalon Hegyi Sándor, mellette **Piskóti Sándor**, a testület háznagya, **Szobonya József**, **Pappné Végh Klára**, a kislány **Szobonya Erzsike**, aki felnőtt korában **Kis Károly** doktor úr felesége lett, **Szobonya Józsefné**, **Piskóti Sándorné**, és a két legidősebb, **Berindza István** és **Gönczi János** láthatók. Háttul állnak a pincérek, felszolgálók, valamint a gondnok **Szántó bácsi** és felesége. Ez a generáció a múlt század 20-as éveiben nagyjából egy időben kezdte munkásságát, ők nevelték a következő nemzedéket, belőlük is sok kiváló iparos vált.

Az ipartestület egyesítette egy-egy város iparengedéllyel rendelkező összes iparosát, egész kézműves társadalmát. Joga és feladata volt a kontárok ellen fellépni, a munkakönyveket kiadni, az inasszerződéseket és az inas-képzést ellenőrizni, segédvizsgákat lefolytatni stb. A testület saját vagyonnal és székházzal rendelkezett. A **szikszói ipartestület székháza** helyén ma fodrász- és kozmetikusképző szakiskola működik a **Rákóczi és Táncsics utca találkozásánál**. A székház minden nap nyitva állt, így összejöhetek a tagok diskurálni egy-egy pohár bor mellett. De volt kuglipálya is az udvaron, nagyapa azt szerette. Mindig volt néhány fiúgyerek, akik szívesen állítgatták a bábokat néhány fillérért. Itt tartották a szilveszteri mulatságot is. Az udvar végében jégverem volt, ahol az italokat, és más élelmiszert tárolták. Az iparosok mindegyikének volt szőlője, szabadidejüket vagy ott, vagy az iparos körben töltötték.

Csak néhány szakma képviselőjének bemutatására van lehetőség e szűk keretek között, és a kisiparosok munkásságát csak 1949-ig, a kommunista rendszerváltás térvénéséig részletezem. Az már egy másik világ volt.

Kevés felvétel őrizi nagyapám alakját, a mellékelt képen saját üzlete előtt áll segédjével együtt. Apósától, **Antal Tamástól** vette át 1922-ben, ahol két tanulóval és két segéddel dolgozott, amíg lehetett, több, mint 20 évig. A kommunista előretörés őt is nagyon megviselte, mikor bevonták az iparengedélyét, mert

a szövetkezetbe nem volt hajlandó belépni. Jó néhány évig inkább bejárt Miskolcra dolgozni. Nem bírta elviselni azt a pazarló és nemtörődöm hozzáállást, amit gyári munkásként tapasztalt. A konszolidáltabb '60-as évektől újra visszakapta az engedélyét, halála előtt 1972-ben még átvehette a kiváló munkáért járó oklevelet. Gyakran megfordultak nálunk fuvarosok is, hiszen ők szállították az állomásról a fát, így **Móricz Pesta (Nagy Pista)** bácsi, aki nagyot hallott (anekdotákat lehetne mesélni róla), vagy **Kerekes Sándor** bácsi, **Szűcs Pista** bácsi, akinek hatalmas muraközi lovai voltak, alig tudtak megfordulni a szűk udvaron.

Nagyapa csak egyike volt azoknak a kiváló mesterembereknek, akik megteremtették Szikszó jellegzetes arculatát. A 20. század első felében készült fényképeken láthatjuk azokat az igényes kivitelű épületeket, melyeket a korabeli kőművesek, ácsok, asztalosok alkottak. Az idő és az elhanyagolás megtette romboló hatását, jó néhány patinás ház már alig emlékeztet hajdani szépségére.

A háború lakásínsége után a konszolidáltabb '60-as, '70-es években megindultak a lakásépítések. Ezekre az esztendőkre már csak kevés maszek mester maradt, többségük szövetkezeti keretek között dolgozott tovább. A kőművesek közül **Traczik Pali** bácsi 1960-ban Debrecenben tette le a mestervizsgát, ettől kezdve önállóan dolgozhatott, tanulókat és segédeket is foglalkoztathatott. Számtalan lakóházat épített nemcsak helyben, hanem a járás más településein is.

Az ácsok közül a nagy elődök után csak néhányukat említem: ifjabb **Szobonya Károly**, **Molnár Tibor**, **Jóczik László**. Kiváló művelője volt szakmájának **Gyöngyössi Ferenc** bádogosmester is. Az '50-es években ő kapott megbízást a református templom tornyának befedésére. Több mint 50 m magasságban dolgozott. Önálló üzletét később **Pallér István** vette át.

A szolgáltató szakmák közül a cipészeket és a fodrászokat emelem ki: **Piskóti Sándor** cipésmester 1927-ben kapta meg a mesterlevelet, egy öltő ruhát kapott az ipartestülettől

ebből az alkalomból. Nála volt tanuló **Klinga Flórián**, **Kutas István**, **Lakatos Lajos** és **Szatmári Lajos**. Segédként is együtt dolgoztak. Az üzlet a Rákóczi utcán volt, 1927-49-ig működött. (Sándor bácsi és Kutas Pista bácsi sem léptek be a szövetkezetbe, Piskóti bácsi a szakmát sem folytatta tovább), Kutas bácsi, Flóri bácsi is maszekként dolgozott, én már csak arra emlékszem, hogy kisebb javításokkal fordultunk meg a műhelyükben. Ők már csak azért sem tudtak nagyobb munkákat végezni, mert az alapanyagot nem tudták tovább beszerezni. **Nagy Károly** vásárosó csizmadia volt, a cipőfelsőrész-készítő pedig **Tóth József**, utána tették a kaptafára Piskóti Sándor bácsival együttműködve.

1949-ben a szovjet típusú társadalmi-gazdasági berendezkedés gyökeres fordulatot hozott. A magántulajdon, az egyéni gazdálkodás üldözendővé vált, a kisiparosok egyből kizsákmányolók lettek, hiába végeztek ők is kétkézi munkát. Bevonták az iparengedélyeket, államosították az üzleteket, az iparosokat szövetkezetekbe terelték, be kellett adni a munkaeszközeiket, gépeiket a közösbe. Sok mesterembert meghurcoltak (Szobonya Károly bácsi üldöztetéséről a veje, Kis Károly doktor úr számol be a 2000-ben kiadott könyvében). Fizetésüknek a felét vehették csak fel, a többi, „önként” felajánlották a szövetkezetnek.

A fodrászok közül **Butora Jánosról** kaptam fényképeket és adatokat lányától, **Ágától**. Az egyikén a mester és segédje látható a Rákóczi utcai üzlet előtt.

Az üzletben készült a következő fénykép. Szemet gyönyörködtető a berendezés, elegáns, igényes, valószínű egy ügyes asztalosmester munkáját dicséri. A fodrászok fehér ingben, nyakkendőben, köpenyben fogadták a vendéget, a segéd kezében a tál. A korabeli fodrászszék, a kellékek mind jól láthatók. **Butora János** mestere **Kovács Lajos** volt, talán éppen a mestervizsga alkalmából készült a kép. Hatan osztottak a helyiségen, ami valamikor egy nagy tér volt, amiből később három üzlethelyiséget alakítottak ki: **Butora bácsi** mellett **Bakó András**, **Móré József**, **Gombos László**, **Karalyos Károly** és **Zsuráfszki Sándor**. A keresetüket közös kasszába tették, a fizetést egyenlő arányban osztot-

ták el egymás között, levonva belőle a rezsiköltségeket. Később **Karcsi** és **Sándor** bácsi kiváltak, ekkor tették át a műhelyt a Bolt utca sarkán álló helyiségbe, s már szövetkezeti keretek között dolgoztak, mindenki beadta a saját felszerelését a közösbe. Hónapokon át fizetésüknek csak a felét vehették fel, mint a többi szövetkezet tagjai. Végül már csak ketten maradtak, **Móré Jóska** bácsi és **Butora bácsi** az üzletben. A vidékről busszal utazó diákok betértek ide melegedni, volt, aki még a leckéjét is itt írta meg.

1949-56 között egymás után alakultak a kisiparos szövetkezetek. Olyasmi akart ez lenni, mint az ipartestület, de ezt a gazdálkodási rendszert átította az ideológia. Fontosabb volt a politikai megbízhatóság, mint a szakmai tudás. A szakmunkásképzés Miskolcon, Encsen történt, a tanoncok gyakorlatra a régi, engedéllyel rendelkező mesterekhez kerültek. Egyre több új szakma is megjelent (pl. tévé- és autószerelő), mások megszűntek (pl. bogárnár, szíjgyártó).

Napjainkban a kétkézi, fizikai munka becsülete mintha háttérbe szorulna, pedig egy jó szakmunkás nagy kincs és megbecsülést érdemel. Kíváncsi vagyok, hogy a maiak közül is legyenek olyan szakemberek, akiknek fennmarad a jó híre!

Vécseyné Fedor Zsuzsa

Dr. Piskóti István:

Öt év a képviselő- testületben

*Sikerek és csalódások
mérlege(lése)*

Mert változás kell a városban

Mert változás kell a városban, mert *tűrhetetlenek* a kisvárosi életünket, a környezetet romboló lépések, a város vagyonának, épületeinek elherdálása „ismerősöknek” eladásával, majd drágán történő visszabérleése, az öncélú, a szikszóiak érdekeivel nem törődő, letagadott tervek, a Szikszó jövőjét felélő vezetői magatartás, s közben szinte semmi nem épült, nem újult meg...

Rendes srác, megbízható, a könyvelő-könyvvizsgáló barátaimtól, főnökétől jókat hallottam, a nagyszüleit különösen tiszteltem, szerettem, nagynénje első, leginkább motiváló tanárom, a bizalmam „a politikába csábítóban” most megvan... Csak ha győzni akarunk, csak ha igazi alternatívát, valódit, a várost arányosan fejlesztő, a lakosságot szolgáló programot csinálunk, ha jó városvezetők akarunk lenni... – fogadtam el a változást keresők hívását. Mert nekem is van „tartozásom”, a közösségünket

képviselve tisztességtelenség miatt bukott „betonkeverő ügyért”, s a várost szolgáló szülei-mért, a városházán dolgozó anyukámért, az ötvenes-hatvanas évek fociaranycsapat csatáráért, a sportkör későbbi elnöke apukámért, az első világháborúban fél kezét elvesztett, ezért a Major utcában boltot nyitó nagyapámért, az utolsó nagy tűzvész után, vagy százötven éve a református templom egyik harangját adományozó dédapámért, s mindazért a tudásért, erkölcsért, barátságokért, szerelemért, mellyel felvértezve az érettségi után elindulhattam Szikszón túlra, a helyem, az életem megtalálása felé, s mindazért, ami visszahozott.

A cél, a vállalat és értéke

Győztünk, nagyon győztünk, nagy bizalmat kaptunk, a választott képviselők mindegyike elkötelezett, a testület jó csapat lett. *Ezt nem lehet nem megbecsülni, nem lehet nem jól csinálni...*

2019 – Győztünk, nagyon győztünk, nagy bizalmat kaptunk, ... a testület jó csapat lett.

Alpolgármester lettem, felelős – de nem politikus – vezető. Tudtam, mit jelenthet ez, hiszen harminc éve mozgok ilyen közegben, az ország sok pontján városfejlesztőként, stratégialkotóként, innovációs szervezet vezetőjeként, marketingszakértőként. Tudtam, hogy nagyot, „teljeset” kell tervezni (álmodni?), gyorsan, egyszerre sok helyen kell cselekedni, hogy egy település irányt váltson, „helyreforduljon”. Hiszen a jó városvezető nemcsak „a jó gondnok”, aki kicsit több utat, járdát, játszóteret, betont, falat, hanem igazi, hosszú távú jövőt, lehetőséget, vonzerőt épít.

Azt is tudtam, hogy a ciklus öt éve a városfejlesztésben kevés mindennek a megvalósításához, a város lassan fordul „műtárgy”, de tudtam azt is, ahhoz elégnek kell lennie, hogy a cél világos legyen, s létrejőjenek azok a tervek, az elkötelezettségek, együttműködések, erők, első lépések, melyek garantálják az „iránytartást”, a közösség támogatásával! Ez volt a magam felé megfogalmazott vállalásom. Ezen „várospolitikai” szerepem csak egy ciklusra szóló szándékként „született”, sietni kellett, ezért sok időt, energiát „átlapátoltam” ide – lehetőleg minél láthatatlanabban – a megtartott különböző egyetemi vezetői, oktató-kutatói, szakmai-szervezeti teendők, a szakértői munkáktól és a családi szerepektől, magamtól ellopva. Hiszen – a városokkal ellentétben – az ember életében öt év, különösen a „második féldőben” már megbecsülendő, elszámolandó időszak.

Megérte-e így összerakni, megélni ezen időt, mit tettem, tehettem hozzá Szikszó elmúlt öt éves, s jövőbeni fejlődéséhez? Sike-

rült-e az átalakulást megvalósítani, mi marad meg belőle, mennyire fognak hiányozni a máshol feláldozott lehetőségek? Az ellenfelek, az ellenérdekeltek, a barátok, a munkatársak, a család, a közösség tagjai folyamatosan értékelték, jeleztek és jeleznek vissza, s magam is számot vettem. Eddigi életem döntéseiben még nem bántam meg semmit, pedig számos olyan döntést hoztam, mely utólag számomra hátrányt, helyzetvesztést okozott. Az elmúlt szikszói öt évet is örömmel vállalom, sőt büszke vagyok rá!

Ha a kérdés ugyanakkor az: elégedett vagyok-e, a válaszom: nem! Büszke vagyok arra, amiket sikerült elérnünk, teljesíteniünk, örülök, hogy sok feladatunk volt, sok kezdeményezést, projektet indíthattam el, de sok csalódásom is van, hiszen hosszú az a sor is, mely tervek, szándékok nem, vagy még nem, vagy nem úgy valósultak meg, ahogyan szerettem volna, objektív vagy szubjektív okok, jó és rossz kompromisszumok okán.

A mérleg legizgalmasabb történései

Hála Istennek, számossága okán, a SZIKSZÓ újság ezen terjedelmébe nem fér bele a leltárom, a témák, az ügyek azon listája, ahol kezdeményező, meghatározó, jelentősen befolyásoló szerepet töltöttem be, sikereket, s adott esetekben kudarcokat, csalódásokat megélve. Különösen nem tudom most itt a miérteket, a magyarázatokat részletezni, de más fórumon megteszem majd. Válogatásom a személyes aktivitási eredményekből a következő:

1.: az első japán, autóipari high-tech céggel befektetői megállapodás megkötése, hozzá 371 millió célzott kormányzati támogatás szerzése. Sajnos a beruházást a COVID meg-
hiúsította, a pénz maradt. 2.: nemzetközi befektetői érdeklődések menedzselése részben a külügyminisztériumi HIPA partnerséggel, amit az iparterületi fejlesztések elhúzóda, s egy nem kívánt per évekig akadályozott. 3.: nemzetközi, határmenti pályázat révén megújult a Rakacai-tó melletti Karola-kastélyunk fele, sajnos a második fele még mindig hiányzik. 4.: a 2019 előtti időszak városvezetői hibáinak, visszaéléseinek feltárása, melynek jogi következményei elmaradtak. 5.: az új városfejlesztési célok, a stratégia és konkrét akcióterületi programok tervezése, írása, a településrendezési terv készítésének koordinálása, melynek megvalósítása következetesen

kell hogy folytatódjon. 6.: a Miskolci Egyetem, a HELL és Szikszó stratégiai partnerségi szerződésének megkötése, sajnos sok dolog vár még megvalósításra. 7.: Abaúji térségi turisztikai együttműködési megállapodás tervezése, létrehozása, megkötése, mely igazából még megvalósításra vár. 8.: Szikszó fejlődésének zálogaként speciális turisztikai vonzerőfejlesztési program kialakítása, melynek megvalósítása csak következetes fejlesztésekkel lehetséges majd. 10.: Déli lakóövezeti fejlesztés előkészítése. Sajnos az időben meghívott, érdeklődő nagybefektetőnek nem sikerült a válság előtt megteremteni a feltételeket. 11.: a „Szikszó-Liget” lakópark elképzelés és keresleti tesztelése, két megvalósítási lehetőség felvázolása, melyet még nem sikerült realizálni.

„
Büszke vagyok arra, amiket sikerült elérnünk, teljesíteniünk, örülök, hogy sok feladatunk volt, sok kezdeményezést, projektet indíthattam el...

12.: a tesztáuzem pályázatának megmentése, működőképességének megteremtése, melyet ma bérlő működtet, s a szövetkezet vagyona az önkormányzathoz kell vonni. 13.: az „ominózus” piactéri betonkeverő áttelepülése szakmai partnerségi, megállapodásának előkészítése, mely sajnálatosan nem került még realizálásra. 14.: a sikeresen megvalósult LED-es közvilágítás-korszerűsítés szerződésének előkészítése. 15.: a Kisállomás sikeres felújításához a MÁV-vezetéssel történő megállapodás előkészítése. 16.: a Civil Tanács létrehozásának kezdeményezése, mely sajnos nem működött elképzelt funkciója szerint. 17.: az új városi kitüntetési rendszer kialakításának megfogalmazása. 18.: a „Szikszó erőt ad” szlogen megteremtése. 19.: a városi honlap, facebook jelenlét megújítása, melynek további tartalmi, szakmai fejlesztése szükséges. 20.: a SIXO Tv fejlesztési programjának elkészítése, mely forráshiány, s személyi konfliktusok okán csak részben valósult meg. 21.: a városi imázsfilm készítése. 22.: három szakmai városfilm forgatókönyvének készítése, megvalósításának koordinálása. 23.: „Erőt adó kisváros” – angol-magyar nyelvű imázsbro-súra tartalmi előkészítése. 24.: SZIA-Szikszó mobilapplikációs program tervezése, megvalósítása. 25.: mintegy kéttucatnyi tudományos, szakmai és marketing célú népszerűsítő előadás tartása itthon és külföldön, ahol Szikszó téma, példa volt. 26.: SZIA-Szikszó közösségi

VÁROS- ÉS KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ PROGRAM

program kitalálása, koordinálása, az alábbi programok szervezése: *Nyáresti Filmterasz, Thököly és a Rákóczi Történelmi Délutánok, Városszépítő, szemégyűjtési nap, Húsvét Öröme program, Bicikli Show a Tour de Hongrie alkalmából, Élő adventi kalendárium program, Községi Falfestés pályázat és megvalósítása* és még számos kis és nagy ügy, kisebb (kültéri medencék, e-klub, új piac) és milliárdos (új szennyvíztisztító, elektromos állomás helye,) pályázati fejlesztés, melyet alpolgármesterként, képviselőként tervezési folyamatában, megvalósításban segítettem. Törekedtem sokat tenni, tudatosan kerülve, hogy „szokásos politikussá” váljak. Köszönöm mindenkinek – s ide egy nagyon hosszú felsorolás kívánczik – az öt év lehetőségét, bizalmát, támogatását!

...és ezután...

Szeptemberben véget ér az önkormányzati ciklus, új képviselőket választott a város, ahol már nem vállaltam szerepet, de természetesen továbbra is SZIKSZÓI maradok, nagybetűvel, s igyekszem – erőmhöz képest – sok oldalról segíteni, őrizni, vigyázni a város fejlesztését, sőt adott, új formákban közvetlenül részt venni abban.

Ennek egyik ígéretes, előkészített eleme az „egészségtudatos turizmusra épülő kisvárosfejlesztési modell” témájú nemzetközi szakmai programban folyó kutatásom, mely születő szakmai modell tényleges megvalósítási példaként Szikszót javasoltam, terveztem be, fogadták el. A finanszírozási források összeálltak, s ha minden pénzügyi, szervezési akadály elhárul, a konstrukcióik életbe léphetnek, s a városban is megtaláljuk a megoldásokat, akkor jelentős fejlesztési projektbe kezdünk a terveink megvalósításáért. Az ötletek, lehetőségek száma végtelen, annyi minden jó, hasznos és szép dolog történik meg.

„
Szikszó fejlődésre, sikerre hivatott, abban részt venni mindenkinek öröm.

Egyiptom tesztelve

Tanulmányút a fáraók országában

Egy szikszói fiatalember, **Berindza Bátor András** – sikeres szakmai előmenetelének köszönhetően – egy hetet tölthetett Afrikában. Utazásáról kérdeztük.

• *Úgy hallottam, hogy nemrégiben Egyiptomban jártál. Hogy jutottál oda?*

B.B.A.: Egy miskolci utazási irodában dolgozom. Tavaly decemberben adódott lehetőségem a hatalmas történelmi múlttal és rengeteg vonzerővel rendelkező országba repülni.

ahol érdemes kipróbálni a sznorkellezést, mert a Vörös-tenger ezen a részen (is) gazdag élővilággal rendelkezik. Korallokkal, különböző halakkal, kagylókkal, rájával. Az élővilágból azonban tilos bármit is hazahozni!

• *Milyen benyomást tettek Rád az ottani emberek?*

B.B.A.: Vendégszeretőek, büszkék a több ezer éves kulturális örökségükre. Fontos számukra a család és hagyományaik tisztelete. A turisták által látogatott üdülőhelyek, Sharm El Sheikh, Hurghada, modern építészetükkel, luxushotelekkel, különbséget mutatnak a lakóterületek egyszerűbb, tradicionális épületeivel szemben. A bazárokon aludni szinte kötelező, ez része a helyi kultúrának. Sokan elvárják a borraivalót az ide látogatóktól, legyen szó

szolgáltatásról vagy apró segítségéről.

• *Gondolom, a Nilust, a piramisokat, és egyéb érdekességeket is láttál. Mi volt a legemlékezetesebb?*

B.B.A.: A csoport kötött programja miatt a piramisokhoz sajnos nem jutottam el, az odavezető buszos út 7 órát vett volna igénybe.

Ehelyett Luxorban töltöttem el egy napot, ez rövidebb idő alatt elérhető és legalább annyira érdekes, mint a piramisok. A körülbelül 4000 éve épült Karnaki templom maradványait tekintetem meg, ami az ókori Egyiptom legnagyobb vallási helyszíne volt és jelenleg is a világ egyik leghíresebb turisztikai attrakciója.

Motorcsónakkal keltem át a világ leghosszabb folyóján – amely mentén több mint 4000 évig állt az ókori civilizáció

bölcsője, az emberiség történelmének egyik legnagyobb birodalma – a Níluson.

A 3000 éves ülésszobrok, a Memnón-kolosszusok érintésével jutottam el a Királyok völgyébe, amely az ókori uralkodók temetkezési helyszíne volt és jelenleg a világörökség része. Három király sírkamráját volt lehetőségem meglátogatni, ezek közül az egyikben „találkoztam” Tutanhamon fáraóval. Hosszú, lefelé vezető lépcsőkön, néhol szűk folyosókon keresztül jutottam el a sírkamrákig. A hatalmas kripták falait több ezer éves írárok, hieroglifák és rajzok díszítik.

Az utolsó előtti estén városnézésen vettem részt Hurghadán. Egy bazári vásárlás után a Nagymecsetet látogattam meg. Az imahelyet ma is használják és a turisták részére látogatható. Egy imaóra végén érkeztem ide. Belépni cipő nélkül szabad, a hölgyeknek vállat és térdet elfedő ruhát, fejkendőt kell viselniük. A városi halpiac területe egy kisebb faluval vetekszik és a legkülönbözőbb, legkülönbözősebb, mindenféle színű és méretű, frissen, aznap kifogott halakat, kagylókat, polipokat, tenger gyümölcseit árulja több száz halász az itthoni árak töredékeért.

Este 10 óra körül, egy rövidebb szabad séta következett a belvárosban, a Dahar városrészben. Minden üzlet és étterem nyitva tartott, az utca árusokkal, helyiekkel és turistákkal volt zsúfolt. Az autós forgalmat egy itthoni hétköznapi reggeléhez tudnám hasonlítani.

• *Munkád során tudod majd hasznosítani az látottakat?*

B.B.A.: A cél az volt, hogy megismerjem azokat az szállodákat, azt a környéket, ahová a legtöbben terveznek üdülést. Azt gondolom, hogy a munkám során hasznosítani tudom a látottakat, tanultakat. Mikor a saját fényképeimet tudom mutatni, a saját tapasztalataimat, élményeimet tudom elmesélni, akkor sokkal nagyobb bizalommal fordulnak hozzám az utasok, hogy lefoglalják álmaik nyaralását.

(mi)

NYÁRESTI HANGULATOK

Made in Hungária

Június 28. Felhőtlen nyárestét tölthettünk el egy nagyszerű színtársulattal, örökzöld dallamokkal átszőtt darabbal és jó közönséggel. A nyári színházi estéket Sváb Antal polgármester nyitotta meg, kellemes humorával igazodva a nézők hangulatához. A jókedvet fokozták a finom koktélok, harapnivalók és a Magyarock Dalszínház színészeinek fergeteges játéka, akik – mint többször is hangoztatták – nagyon szeretnek Szikszóra jönni.

Szpongyabob Tábor

Július 1.–augusztus 2. Immáron 13. éve töretlen népszerűségnek örvend az 5 hetes Szpongyabob úszó-, sport-, kézműves napközis tábor a Szikszói Városi Uszodában és Sportcsarnokban. A 7 és 14 év közötti gyerekek részére napi háromszori étkezést, pedagógus-táborvezetőkkel, diák-segítőkkel és úszómesterekkel tartott úszásoktatást biztosítottunk. A táborozók kreatív kézműves foglalkozásokon, kölyök muay thai-edzésen, zenés zumbán,

pingpongozáson, csocsózáson, trambulonázáson vehettek részt. Az utolsó nap estéjén sátorozásra nyílt lehetőség. Este hatalmas táborüzenet csodálhattak meg, valamint énekes-gitáros kiskoncerten is részt vehettek a gyerekek, majd következett az éjszakai foci a kivilágított műfüves pályán. Szpongyabobbal, Csillag Patrikkal és Tunyacsappal a hét folyamán többször találkozhattak a táborlakók, egy vicces vízi tánc és a közös fotózkodás során.

NYÁRESTI HANGULATOK

Nem élhetek muzsikaszó nélkül

Július 5. A „Nyáresti hangulatok” rendezvénysorozat keretében Móricz Zsigmond zenés vígjátékát tekinthették meg a színházkedvelők a városháza udvarán. A Déryné Társulat kitűnő, neves színészeinek előadása, a csodás díszletek, a nagyszerű közönség garantálták a fergeteges hangulatot. A színészek muzsikaszóval, kolbászal és pálinkával várták a nézőket, mintha csak egy névnapi mulatságba csöppentek volna. Az előadás a Déryné program támogatásával valósulhatott meg.

Én és a kisöcsém

Augusztus 17. A zenés vígjátékot Koltai Róbert rendezte. A főszereplő Straub Dezső, Jászai Mari-díjas művész fergeteges alakítása és a Körüti Színház minden nagyszerű színművészeinek előadása kizökkentette a közönséget a napi problémák nyomása alól. A városháza udvarán önfelédtt nevetéssel, nagy tapssal köszönték meg a színészeknek a kellemes órákat. Jó érzésekkel, elégedett, vidám hangulatban búcsúztak el a művészek és nézők egyaránt.

Nemzeti ünnep

Augusztus 20. Államalapító Szent István király és az új kenyér ünnepe a hagyományokhoz híven két helyszínen zajlott.

18 órakor a főtéren, Sváb Antal polgármester mondta el ünnepi beszédét, a történelmi egyházak áldották meg az új kenyeret, melyet a képviselő-testület tagjai kínáltak a jelenlévőknek. Az ünnepség a Zsolca Táncegyüttes műsorával zárult.

20 órától a városi uszoda udvarán folytatódott az események, ahol népszerű fiatal tehetségünk, *Szakács Gergő*, zeneszerző-énekes, a Follow the Flow zenekar éneke, lépett a színpadra. A koncert hatalmas tömegeket vonzott, akik nagy élvezettel hallgatták kedvenc zenekarukat. Látvány, tehetség, nagyszerű hangulat, jó dalok, lelkes közönség fémjelmezte a programot. A koncert után tűzijátékkal zárult Magyarország születésnapja.

Egy csupaszív „Oroszlánszív”

Már több alkalommal írtunk az Oroszlánszív Küzdősport Egyesület, a thai box eredményeiről, de talán az olvasók többsége sincs tisztában vele, hogy milyen sportágról beszélünk. Ezért gondoltam arra, hogy az egyesület alapítóját, vezetőjét, Józsa Sándort (34) kérem meg, meséljen kicsit bővebben erről a sportágról.

Sándor egy rendkívül szerény fiatalember, s a beszélgetés közben derült ki számomra, hogy milyen lelkes, elkötelezett, mondhatnám fanatikus a sportágra mellett. Szóval, egy csupaszív „oroszlánszív”.

A küzdősportokat mindig szerettem, s még egészen fiatalon az ökölvívást űztem. Később ismerkedtem meg a thai boxszal, ami történelmileg ugyan több száz éves múltra tekint vissza, s mint a nevéből is kiderül, Thaiföldről származik, de Európában és Magyarországon csak a '90-es években terjedt el. Ennek népszerűsítésében nagyban hozzájárult Jean-Claude Van Damme, 1989-es Kickboxer – Vértörő Bangkokban c. filmje.

A thai box Thaiföldről származó pusztázó harcművészet. Eredetileg mindenfajta felszerelés nélkül művelték, ma a sportolók egységesített szabályok szerint, ökölvívó kesztyűben és védőfelszerelésben küzdenek, de léteznek úgynevezett hagyományos thai box mérkőzések is, ahol a védőfelszerelést elhagyják. A thai boxot a „nyolc végtag tudományának” is nevezik, mivel a küzdelem során a bokszoló nem csak az ökleit, de a lábát, a térdét és a könyökét is használhatja. Világszerte több szervezet is rendez világbajnokságokat, több súlycsoportban, férfi és női kategóriában egyaránt. 2021-ben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság teljes jogú olimpiai sportként ismerte el.

Jómagam 12 éve, Budapesten kezdtem el foglalkozni a sportággal, s amikor 2016-ban

Szikszóra kerültem, rövidesen megalakítottam az Oroszlánszív Egyesületet. A fiatalok, de az idősebbek is hamar felfedezték, s lelkesen járnak az edzéseinkre. Jelenleg mintegy ötven tagot számlálunk, akinek a zöme szikszói, de járnak más településekről is. A szakszövetség versenyein rendszeresen részt veszünk, s már nagyon sok érmet szereztünk. Van olyan tanítványom, akit meghívtak a válogatottba is, és még az is elképzelhető, hogy a világbajnokságra fog utazni. Minden évben tartunk egy hetes edzőtábor, ahova meghívjuk más egyesület tagjait is, komoly tudású edzőket, akik bemutatót tartanak.

Jelenleg – a családom mellett – ez tölti ki az életemet, amit szeretnék még nagyon sokáig csinálni. Az eddigi eredményeinkkel elégedett vagyok, de az lenne az igazi, ha egy tanítványom nemzetközi szinten érne el eredményt.

(mi)

Tisztújítás

Lemondás miatt tisztújító közgyűlést tartott a Szikszó FC. Az új elnök **Varga Krisztián** lett. Az elnökségi tagok: **Lekner Balázs, Korály Gábor, Mező István, Pásztor Tamás, Vargáné Gyömbér Eleonóra, Vigóczy Viktor.** A leköszönő elnöknek, **Tóth Tibornak**, illetve a régi elnökségnek, itt szeretnénk megköszönni az eddig végzett munkát.

Nemzetközi énekverseny

Gyönyörű énekesekkel telt meg Nagyvárad júliusában, a fiatal énekesek számára alapított rangos énekverseny és mesterkurzus, a **Musicum Laude** alkalmaiból, amelyet második alkalommal rendeztek meg a nagy zenei múlttal rendelkező városban. Az énekverseny a **Partiumi Keresztény Egyetem** szakmai támogatásával valósult meg. Kelet-Közép-Európa több országából érkeztek fiatal énekesek a megmérettetésre és a meghallgatásra, valamint a mesterkurzusokra, összesen 125-en.

A több kategóriában zajló versenyen a díjazottak között volt a szikszói Kovács Gábor is, aki a „Papageno” különdíjat kapta. Gratulálunk Gábornak a szép sikerhez!

A több kategóriában zajló versenyen a díjazottak között volt a szikszói Kovács Gábor is, aki a „Papageno” különdíjat kapta. Gratulálunk Gábornak a szép sikerhez!

KÖNYVAJÁNLÓ

12 NŐ címmel új könyvet jelentetett meg **Mező István**, karikatúra-művész. A témaválasztás nem véletlen, a nyugdíjas földrajz-rajz szakos pedagógus nagy tisztelője a női nemnek.

A szerző a könyvben szerepeltetett hölgyek egy-egy, leginkább jellemző vonását emeli ki humoros formában. Mindeközben kvízzeteket invitál olvasóit, a rajz mellett ugyanis nem, csak a könyv végi listában árulja el, hogy melyik közismert nő szerepel a képeken.

-bg

125 NŐ
MEZŐ ISTVÁN
KARIKATURAI

PODRÁCZKI ÉS TÁRSA KFT ÉPÍTŐANYAG KERESKEDELSZIKSZÓ, DÉLI IPARTELEP MEGNYITOTTUNK!

- hőszigetelő
- gipszkarton
- felületképzés
- beton
- cement
- csemperagasztó
- aljzatkiegyenlítő
- vágókorongok

NYITVATARTÁS: Hétfő - Péntek: 07:00 - 16:00
Szombat: 07:30 - 11:30
Vasárnap: Zárva

HK Dekor
Kreatív megoldások, stílusos kivitelezés

REKLÁMTÁBLA
tervezés és készítés

Poszter nyomtatás

GRAFKA
tervezés

VÁSZONKÉP
készítés

GÉPJÁRMŰ
dekoráció

Laminálás

Névjegykártya

Igazolványkép

FÉNYKÉP
kidolgozás

CÉGTÁBLA
készítés

KIRAKAT
dekoráció

Spirálozás

BETÖRÉS, HŐ
és fényvédelem

Szórólap

EGYEDI FÉNYKÉPES
Reklám, - ajándéktárgyak

- Bögre
- Kulacs
- Termosz
- Korsó
- Puzzle
- Falióra
- Kispárna
- Vázonkép
- Kötény
- Boros címke
- Pálkás címke
- Bevásárló táskák

facebook.com/HKdekorstudio info@hkdekor.hu www.hkdekor.hu

ELKÖLTÖZTÜNK!!!
ÚJ CÍMÜNK:
SZIKSZÓ, II. RÁKÓCZI FERENC ÚT 24/A
NYITÁS: 2024.09.17

www.cipesz.com 0630 601 5878
<https://www.facebook.com/szikszocipesz>

Cipő, csizma,
papucs, szandál,
táska teljeskörű
javítása!

Talpalás, sarkalás, varrás, ragasztás, tágitás,
tépőzár, patent-ringli, cipőzár.

* CIPESZ * Szikszó, Pázmány Péter tér 11.

Virág & Ajándék

- * Szálas virágok
- * Cserepesvirágok
- * Menyasszonyi csokor
- * Koszorú, sirdisz
- * Ajándékok
- * Kellékek
- * Asztal, ajtó díszek
- * Kaspó, váza, mécsek

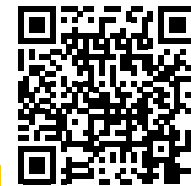
Andi Viragai Viragbolt Szikszó

Igényes, különleges virágcsokrok és virág-kompozíciók készítése.
Esküvői ceremóniák teljeskörű virág dekorációja.

www.andiviragai.hu 0630 623 7676
<https://www.facebook.com/Andi.Viragai.Viragbolt.Szikso>

Következő Generáció Alapítvány

gnrc.hu facebook.com/gnrc.hu

19224970-1-05

4. SZIKSZÓI GÉPESZTALÁLKOZÓ ÉS CSALÁDI NAP

MEGHÍVÓ

SZERETTEL MEGHÍVJUK
ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT A
4. SZIKSZÓI GÉPESZTALÁLKOZÓRA
MEGJELENÉSÉRE SZÁMITUNK!

PROGRAMOK:

- 10:00 FELYONULÁS
- BOBCAT SHOW
- SZANTOFÖLDI BEMUTATÓ
- ROTACIO SZENZACIO
- TRAKTORHUZÓ
- NEPI JÁTSZÓTER
- SPEED ZONE
- MEGLEPETESEK

HELYSZÍN:
3800 Szikszó, Dobó István utca vége

HAMAROSAN!

SZÜRETI FESZTIVÁL

SZIKSZÓ

2024 OKT. 5.

16:30 Főtér

SZTÁRVENDÉG: OSZVALD MARIKA

Kossuth- és Jászai Mari-díjas színésznő, operetténekes

19:00 Inkubátorház

SZÜRETI BÁL

Részletes program
a plakátokon!

SZIK-SZÓ | SZIKSZÓ VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

Felelős kiadó: Sváb Antal, polgármester | Főszerkesztő: Mező István | Tördelőszerkesztő: Berindza Gábor
Szerkesztőség: 3800 Szikszó, Kálvin tér 1. | szikszo.hu/szik-szo-ujsag.html | Leveleket, kéziratokat nem őrzünk meg.